

Про Кроссворд С.

КАЛЕЙДОСКОП ПОДІЙ

ст. 5

НАШІ

ст. 6

ПРОСПОРТ

ст. 9

ЗНАЙОМІ НЕЗНАЙОМЦІ

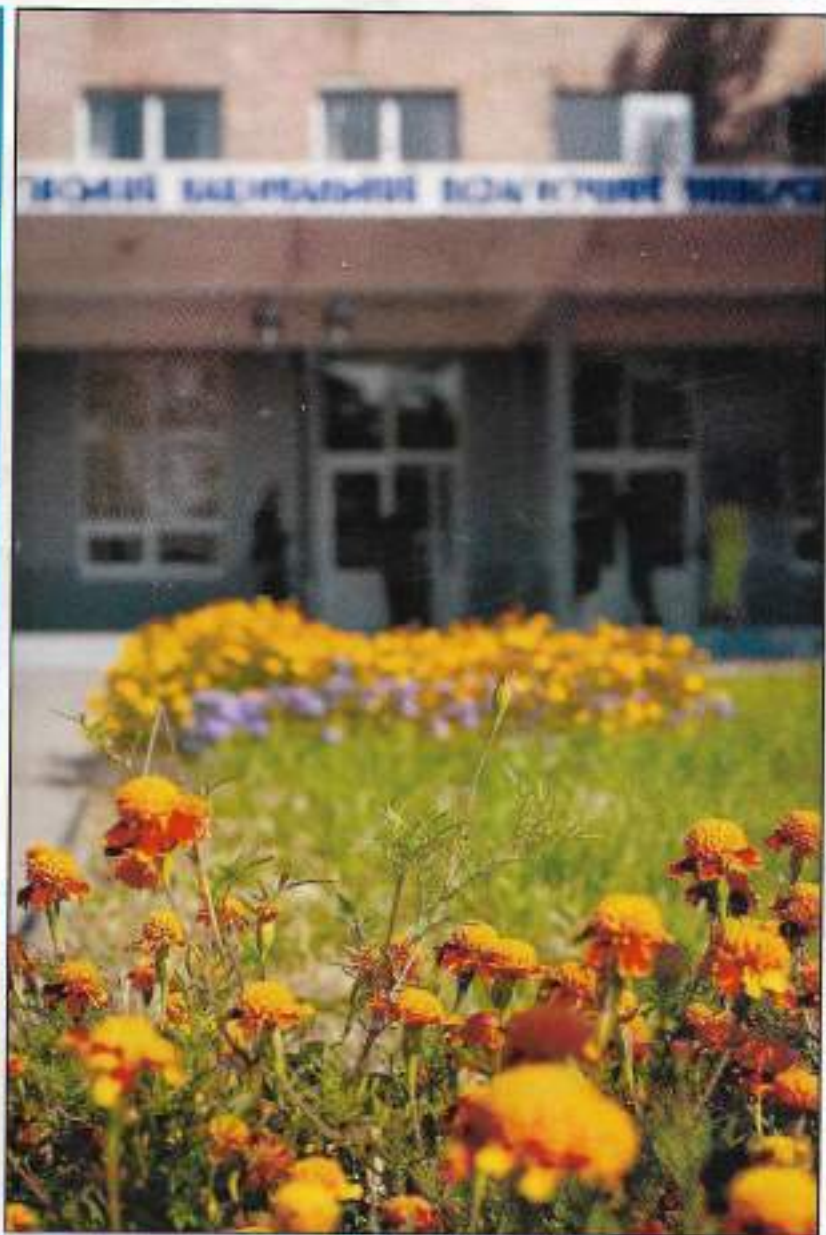

ст. 11

ХОББІ СТУДЕНТІВ УНІВЕР.СІТІ

ст. 12

Kinema-street

ст. 14

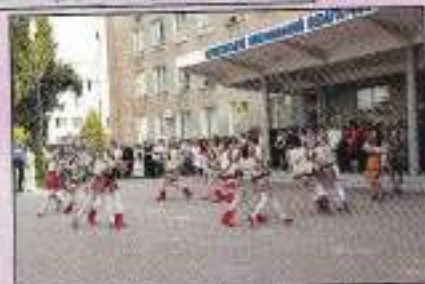
ХОББІ СТУДЕНТІВ УНІВЕР.СІТІ

ст. 15

І знову до навчання

1 вересня 2011 року Чернігівський національний педагогічний університет імені Т.Г. Шевченка радо зустрів нове покоління студентів - наших першокурсників. Редакція «Універ.Сіті» вирішила поділитися з усіма найяскравішими моментами першої зустрічі з Альма Матер.

Минуло вже 20 років з моменту набуття нашою країною незалежності. Для когось це був період позитивних змін, а хтось вважає, що навпаки. Та що б там не казали, в історія країни, як і історія нашого університету, не стоїть на місці. І саме на цю тему журналісти «Універ.Сіті» вирішили поспілкуватися з першим проректором – Володимиром Олександровичем Дятловим.

За 20 років незалежності багато чого змінилося в Україні, чи відбулися такі ж зміни у нашому університеті?

В усіх напрямках діяльності є позитивні зміни, і я хотів би почати з того, що університет став більш українським. Це пов'язано з тим, що відбулася перебудова навчальних планів, введення дисциплін, які спрямовані на вивчення історії та культури України, введені нові спеціальності, зокрема українська мова та література. Отже, університет залишився центром української культури та вийшов на новий щабель свого розвитку. По-друге, значайно, набуття статусу університету. Адже це дозволило нам перейти від профільного інституту до розгалуженого навчального закладу, де ведеться підготовка з усіх спеціальностей, які пов'язані зі школою. Крім того, в університеті почали викладатися непедагогічні дисципліни, як-от психологія та екологія. На сьогодні у нас ведеться підготовка фахівців до рівня кандидата наук, принаймні шести спеціальностей, уже декілька років діють спеціалізовані вчені ради по захисту дисертацій. За роки незалежності відкрито аспірантуру, докторантуру з багатьох спеціальностей.

Очевидно, що одним з останніх вагомих досягнень ми можемо вважати присвоєння нам статусу національного. Що змінилось з того часу?

По-перше, не такий і тривалий час університет має звання національного. Сьогодні ми можемо говорити, що виконуємо чимало проектів міжнародного характеру. Це наукові проекти у співтоваристві з Гомельським, Брянським університетами. Крім того, в університеті збільшилась

Роздуми на тему...

кількість міжнародних наукових конференцій, продовжують роботу наукові експедиції. Отже, міжнародна складова роботи університету з набуттям статусу національного зазнала певних зрушень.

Яке подія за часи незалежності Вам запам'яталася найкраще?

Мабуть, набуття статусу університету, адже ми одні з перших серед педагогічних вузів отримали його.

Як змінився викладацький склад за 20 років України незалежної?

До набуття незалежності 42% були викладачі з науковими званнями, на сьогодні 52%. А на певних факультетах і спеціальностях понад 70-80%. Певним чином зросла якість викладацького складу і, що цікаво, багато кадрів сьогодні ми виховуємо самі, тобто вагома частина наших викладачів – наші ж студенти в минулому.

Як Ви думаєте, чи відчуває це нове покоління викладачів певні зміни в житті університету?

Думаю, відчувають зміни саме ті викладачі, які встигли попрацювати ще до незалежності – вони можуть порівнювати. До таких викладачів належу і я.

Молодим викладачам, мабуть, складніше порівнювати, оскільки більшість із них знали університет як студенти. Студентське життя дає змогу дивитися на все під іншим кутом зору, можливо, легше, не так обтяжливо. Так чи інакше ми разом з університетом пережили різні, іноді суперечливі періоди, навіть складні, особливо початок 90-х років, коли перед нами стояло завдання не втратити того, що вже було здобуто. Але завдяки колективу, який був патріотично налаштований, збережено було кадровий потенціал та столітні традиції, які в нас є.

Підготували Оля Гетало, Ліза Ігнатенко

Ближче до студентів – ближче до мрії

Усім студентам нашого університету відомо, що студентський профком є невід'ємною частиною нашого життя. Минулого навчального року серед перших курсів університету проводилась акція під назвою «Щасливий профспілковий квиток». Переможницею стала студентка 1-го курсу психолого-педагогічного факультету Руденкова Олена, яка була нагороджена путівкою до Чорного моря. Як зізнається сама переможниця, вона не розраховувала на перемогу, оскільки навіть зареєструвалася лише за проханням своїх друзів. Олені дісталася путівка до Ялти, де дівчина провела сім днів в готелі «Масандрія». Голова профкому Ірина

Левницька розповіла про те, що для цієї акції був заключений договір з «Бюро українських подорожей», яке і фінансує такі путівки.

Наш профком організовує ще досить багато заходів, про які більшість наших студентів навіть не здогадується. Яскравим прикладом було свято Дня Молоді в Києві. Організатором

цього свята була «Федерація Профспілок України», яка розповсюдила заявки в обкоми, а вже звідти – до університетів. Наші студенти, зокрема, Олександр Карета (ТФ), Алла Гаркуша (Інститут історії), Анна Корень (ППФ) представили університет на найвищому рівні. Як зауважила голова профкому, хотілося б організувати таке свято хоча б на рівні міста, проте фінансові можливості не дозволяють.

Але в той же час тішить, що наш профком позитивний різноманітних ідей і поспішає втілювати їх у життя, бажаючи всім нам творчої насаги та соціальної захищеності.

Даша Конопацька

Студентський парламент – це виконавчий орган студентського самоврядування, який обирається на конференціях студентів і відображає позицію молоді в різних сферах освітньої діяльності колективу, координує роботу всіх органів студентського самоврядування, бере активну участь в організації та проведенні різноманітних заходів, покликаних усебічно сприяти навчальній, науковій, громадській, спортивній та творчій активності студентів.

Основні завдання органів студентського самоврядування:

- забезпечення і захист прав та інтересів студентів;
- забезпечення виконання студентами своїх обов'язків;
- сприяння навчальній, науковій та творчій діяльності студентів;
- сприяння у створенні необхідних умов для проживання і відпочинку студентів, створення різноманітних студентських гуртів, товариств, об'єднань, клубів за інтересами;
- організація співробітництва зі студентами інших вищих навчальних закладів освіти і молодіжними організаціями;
- сприяння працевлаштуванню випускників;
- участь у вирішенні питань міжнародного обміну студентами;
- безпосередня участь студентів у реалізації державної молодіжної політики;
- професійне забезпечення інформаційно-молодіжної, правової, психологічної, фінансової допомоги студентам (спільно з відповідними службами);
- залучення студентів до трудової діяльності у вільний від навчання час (спільно з деканатами);
- узгодження діяльності старостату, кураторів академічних груп, студентського профкому;
- контроль за навчальною дисципліною студентів, оперативне реагування на всі порушення;
- участь у розподілі стипендіального фонду та фонду соціальної допомоги;
- залучення студентів до участі у художній самодіяльності;
- розгляд питань про моральне і матеріальне стимулювання відмінників навчання, громадських активістів, спортсменів, науковців;
- проведення вечорів відпочинку, конкурсів, засідань, виступів КВК (Клуб Веселих і Кмітливих), посвят у студентів, випускних вечорів, днів факультету;
- участь у поселенні студентів у гуртожитки і їх виселенні;
- участь в організації належного побуту, відпочинку і дозвілля студентів у гуртожитках;
- організація ремонту кімнат, забез-

Що таке Студентський парламент, та з чим його «ідять»?

печення зберігання і утримання в належному стані приміщень, обладнання та іншого майна навчального закладу;

- координація роботи з викладачами, наставниками академічних груп студентів та кафедрами, деканатами факультетів тощо.

Наш університет також має свій студентський парламент. До нього входить відносно невелика кількість людей, але виконують вони значний обсяг роботи. Отже, знайомтеся, голова студентського парламенту – Миколай Руслан.

Руслан – справжній активіст: де він тільки не брав участь. Ще у школі був членом учнівського парламенту м. Чернігова, брав участь у Міжнародному фестивалі молодіжних організацій Білорусі, Росії, України «Жива вода дружби» м. Гомель, дотепер є актором Драматичного простору Художнього музею, був одним з організаторів акції «За чисте місто» громадської організації Сила громади, був учасником Всеукраїнського фестивалю «Молодь обирає здоров'я» від Громадської організації «Партнерство заради розвитку» в м. Одеса. До того ж Руслан постійний учасник тренінгу з розвитку лідерських та комунікативних властивостей, був заступником голови Студентської ради Інституту Історії, етнології та правознавства імені О.М. Лазаревського, членом Студентського парламенту Чернівецького національного педагогічного університету імені Т.Г.Шевченка. Наразі член

Чернівецької обласної студентської ради при управлінні освіти і науки Чернівецької обласної державної адміністрації. У 2009 році заснував студентську волонтерську спільноту при Центрі дитячої творчості ВАТ «Чернівецьке Хімволокно». До всього цього, Руслан займає посаду психолога університету. У квітні 2010 р. – студент року Інституту історії, етнології та правознавства імені О. М. Лазаревського. І вже 16 листопада 2010р. Руслана було обрано Головою Студентського Парламенту.

- Розкажи нашим новим читачам з першого курсу, що було зроблено студентським парламентом в минулому році?

По-перше, було проведено обласну школу самоврядування, де мене визнали одним з найкращих тренерів обласної школи самоврядування. У березні ми провели конкурс «Міс Університету», цим безпосередньо займалася заступник голови студпарламенту Прохоренко Настя, також були зроблені великі кроки у працевлаштуванні студентів. Зокрема, ми влаштували ярмарку вакансій, куди було запрошено різні бізнес структури міста. Саме це допомогло деяким студентам отримати перше робоче місце.

- Цікаво, а чого слід очікувати від СП у цьому році? Як у Вас плани?

Цей рік має бути дуже насичений подіями для всіх нас. Хотілося б влаштувати фестиваль, присвячений екологічній проблематиці, але для цього потрібно знайти кошти, також спробувати покращити і модернізувати спортивні комплекси при гуртожитках. Студентський парламент є членом стипендіальної комісії, це дозволяє нам вирішувати багато питань. Взагалі, СП планує і надалі брати участь у різних концертах, святках, конференціях, зустрічах тощо.

Ось такий він, наш студентський парламент та його голова. Амбітні, цілеспрямовані, працюючі і безмежно цікаві. Усі члени студентського парламенту працюють там лише з власної ініціативи, за це ніхто фінансової допомоги їм не надає, все лише на громадських засадах. І саме це в них потрібно поважати, адже тільки такі якості допоможуть їм у майбутньому стати успішними людьми.

Не заважай, вступай до студентського парламенту, якщо ти веселий, кмітливий, ініціативний і прагнеш знайти багато друзів, то тобі до нас.

Чекаємо саме на тебе в аудиторії № 200.

Дарина Прима

...а харчування за
розкладом... та у
новій їдальні.

Цього року студентське око порадує нова їдальня, яка незабаром відкриється.

Оскільки старий їдальні було близько тридцяти п'яти років, на раді ректорату було вирішено повністю її реконструювати: замінити старе обладнання на нове, встановити нові склопакети, витяжку. Якщо раніше посудомийна машина витрачала близько 500 тон води, то тепер витрачатиме всього 800 літрів води. Оскільки їдальня повністю фінансується за державний рахунок, ремонт робився поступово. Нова їдальня матиме 2 зали, проте кількість місць не зміниться.

Згодом ректорат планує провести моніторинг та вивчати попит, щоб вирішити питання з харчуванням для студентів, які навчаються в суботу. Микола Олексійович не заперечує, що, на жаль, на цей момент неможливо забезпечувати їдальню продуктами шість днів, але це питання на стадії вирішення.

Ну, а, оскільки, навчальний рік щойно розпочався, ректор усім нашим студентам бажає успіхів та бажання до постійного вдосконалення.

Даша Конопацька

Фізико-математичний факультет

Фізико-математичний факультет майже весь вересень місяць займався політикою. І не дарма, адже навіть вибори до органів студентського самоврядування потребують значних зусиль. Студенти факультету мали змогу обрати одного з багатьох кандидатів на посаду голови студентської ради. Обирали-обирали, й зробили свій вибір. Тож вітаємо студента 51 групи, Бокача Володимира з цією перемогою.

Ну, а коли голову студентів обрано, час переходити й до більш цікавих студентству подій, а саме – презентації першого курсу, проведення якої планується на початок листопада. З нетерпінням чекаємо на цю яскраву подію.

Технологічний факультет

А ось представники технологічного факультету почали допомагати своїм першокурсникам із самого першого дня їхнього перебування на факультеті – познайомили з керівниками "СТАЛІ" (студентська творча авторська лабораторія) – творчою молоддю факультету.

Та й яскравими культурно-виховними заходами цей факультет також завжди відрізнявся. Так, у жовтні відбувся вечір-зустріч "Осінній бал", де продефілювали першокурсники факультету. Тема вечора: "Найвідоміші герої кінофільмів". Наприкінці було проведено конкурс на найкращий костюм (за підтримки профкому). Презентація першого курсу запланована на листопад.

Інститут історії, етнології та правознавства імені О.М. Лазаревського

27 вересня було проведено Краєзнавчо-туристичний квест, присвячений Міжнародному дню туризму за участі 11 команд (9 команд з Інституту історії, 1 команда – члени міського історичного клубу "Геродот", 1 команда – абітурієнти школи №32).

У жовтні, до свята Покрови Пресвятої Богородиці, відбулася конференція з етнографічної практики у Чернігівському колегіумі. Пізніше планується презентація першого курсу – "Будемо знайомі". В межах проекту очікуються конкурси на кращу мультимедійну презентацію, вокальний номер, танець і STEM.

Факультет фізичного виховання

Факультет фізичного виховання у другій половині жовтня провів IV-ту Міжнародну конференцію пам'яті А.М. Лапутіна – "Актуальні проблеми сучасної біомеханіки фізичного виховання та спорту".

Психолого-педагогічний факультет

21 вересня відбулися вибори до студентського парламенту. Перемогу отримала студентка 4 курсу Захарченко Аліна. Вітаємо!

Планується благодійна акція "Подаруй дитині книжку". Отримані іграшки та книги будуть передані вихованцям школи-інтернату імені Ю.М. Коцюбинського. Приєднуйтеся!

Хіміко-біологічний факультет

23 вересня відбувся екологічний проєкт під керівництвом кафедри екології. Планується конкурс "Осінній букет" на кращу композицію-фантазію.

Інформацію підготувала Оксана Литвиненко

Ювілей у Вчителя

Народна мудрість стверджує, що випадковостей у житті немає. Звісно, не випадково у жовтні, одразу після Дня вчителя, відзначає свій ювілей справжній педагог, який працює в освітянській галузі майже півстоліття – Тамара Володимирівна Гринь.

Колеги стверджують, що ця людина надзвичайно глибока та цікава, принципова та справедлива, добра та вимоглива одночасно. Її ім'я відоме не тільки на факультеті початкового навчання й в університеті, але і далеко за межами Чернігова, особливо на Борзнянській землі, де вона працювала директором школи-інтернату.

Однак не кожен знає, що свій трудовий шлях вона розпочинала з учителювання в звичайній сільській школі. За своє життя була і вчителем, і директором школи, і 22 роки (!) – завдувачем кафедри педагогіки, психології та методики початкового навчання Чернігівського державного педагогічного університету імені Т.Г.Шевченка.

Зараз Тамара Володимирівна – доцент кафедри дошкільної та початкової освіти. Вже не один десяток років вона вчить тих, хто колись вчитиме наймолодших учнів у початковій ланці освіти. Ювілярка має чимало нагород і звань, але найбільшою її гордістю є любов вихованців, повага колег та ... медаль «Василя Сухомлинського».

Студенти називають Тамару Володимирівну послідовницею ідей видатного педагога Сухомлинського та «Міс відповідальності». Так, на сторінках Інтернет-видання (sapi.univer.kiev.ua) студенти факультету початкового навчання пишуть: «Гарний спеціаліст, може і пожартувати, вимагає порядку, гарно ставиться до студентів», «Хто не знає Гринь Т.В. – той не вчився на педфах!!!», «На мою думку, дуже гарний викладач, завжди піде назустріч своїм студентам».

Випускники-магістранти 2011 року так відгукуються про Тамару Володимирівну:

«Вона завжди вчить нас мудрості, не тільки з книжок, а й з власного життя»;

«Цікавиться проблемами інших людей. Працьовита і любить свою роботу, впевнена, що зробила правильний вибір професії»;

«Інтелегентна, освічена, багато знає, особливо з класичної російської літератури»;

«Врівноважена, добра, з величезним життєвим досвідом. Обожнює В.О.Сухомлинського».

Сама Тамара Володимирівна без пафосу, дуже відверто каже: «Усе життя моє серце належало дітям, школі, університету. Якби довелося заново прожити життя, я б знову обрала професію педагога».

На її думку, сучасний вчитель, по-перше, має бути інтелегентом. Адже інтелегентність – це не наявність диплома про вищу освіту. Це – стан душі, вміння співчувати та співпереживати іншим, вміння творити добро. Вчитель за покликанням має чарівні окуляри, які дозволяють йому бачити в збільшеному розмірі всі чесноти дитини, а її недоліки – навпаки мають зменшуватися в очах викладача. По-друге, сучасний учитель – це вчитель, який багато читає. Адже щоб когось вчити, потрібно самому багато чого знати. По-третє, сучасний вчитель має йти не просто в ногу з часом, а на кілька кроків попереду.

На її думку, мало бути знавцем лише свого предмета, тут потрібні ще й неабиякі знання в інших сферах. А ще педагог має бути сильною і небабудою особистістю. Адже кожна дитина – це маленький всесвіт, і, дібравши ключик до нього, можна виховати чесну, порядну, добру людину.

Напередодні 75-річного ювілею Тамари Володимирівни, який святкуватиметься 13 жовтня, її студенти, випускники, колишні учні, колеги, друзі, кафедра дошкільної та початкової освіти – усі щиро вітають з подвійним осіннім святом і дарують такі поетичні рядочки, написані для неї колегами:

**Осень скачет на лошади
С золотыми копытами.
Рассыпает рубины.
Малахит, янтары.
Осень скачет дорожками,
Мной давно позабытыми.
Зажигает, как в юности,
На столбах фонари.**

**Осень, осень-красавица,
Ты напомнила многое. -
В вальсе кружатся листья
И уносятся вдаль.
Много лет мы ходили
Непростыми дорогами
И в попутчики брали
То смех, то печаль.**

**Осень скачет на лошади,
Версты-годы уносятся.
Вновь октябрьское солнце
Улыбнется слегка.
Вновь ключи журавлиные
К югу теплоте просятся,
И течет с новой силою
Нашей жизни река...**

**Марина Коновальчук,
Вікторія Пятак**

ПЕДАГОГ-МАТЕМАТИК-КЕРІВНИК

До 100-річчя з дня народження Всеволода Степановича Кролевця (18(31).01.1911-19.05.2003), кандидата педагогічних наук, доцента, декана фізико-математичного факультету Чернігівського педагогічного інституту імені Т.Г. Шевченка (26.08.1946-01.09.1948; 01.09.1955-26.06.1973)

Моє кредо: Честь – понад усе!

В.С. Кролевцев у родинному колі

У переддень професійного свята та з нагоди 95-літнього ювілею Чернігівського учительського інституту колектив нашого університету з гордістю згадує найкращих випускників і викладачів. Серед таких – Всеволод Степанович Кролевцев, декан фізико-математичного факультету ЧНПУ, 100-літній ювілей з дня народження якого цього року відзначає його рідний факультет.

Народився Всеволод Кролевцев 18(31) січня 1911 року в м. Києві. Під час пологів померла мати і дитину на виживання забрала тітка – чернігівська вчителька. У родині Кролевців дуже шанувалась освіта. Так, батько Всеволода Степановича свого часу навчався у Московському університеті, брат Валер'ян був студентом Московського Вищого технічного училища імені М.Е. Баумана, дядько був священиком в Олішівському районі, тітка після закінчення Чернігівської жіночої гімназії все життя вчителювала в різних навчальних закладах Чернігова.

Коли хлопчині прийшов час іти до школи, розгорнувшись революційні події. Старий шкільний уклад було знищено. Сива закінчив обов'язкову семирічну школу, а у 1927 році – ще і профшколу технічного спрямування. Через рік, не без впливу тітки-вчительки, він вступив до Чернігівського інституту народної освіти. Всеволод Степанович розпочав свою педагогічну діяльність у 1931 році на посаді вчителя математики і фізики Ізяславської школи №1 (Хмельницька область). Але вже через рік повернувся до Чернігова і влаштувався на роботу вчителем фізики і математики в школу №8. З 1933 року і до початку війни В.С. Кролевцев працював викладачем кафедри математики Чернігівського педагогічного інституту. В 1938 році, щоб здобути повну вищу освіту, заочно закінчив Ніжинський

педагогічний інститут.

З початком Великої вітчизняної війни Всеволод Степанович вступив до винищувального батальйону, але невдовзі батальйон було розформовано. Йому як знятому з військового обліку дозволено було вийти в тил. Він тимчасово працював на Московсько-Донбаській залізниці, а згодом на Амурській залізниці. У квітні 1944 року повернувся до звільненого Чернігова і влаштувався на роботу методистом у місцевий інститут вдосконалення вчителів. А з 1946 року і до виходу на пенсію Всеволод Степанович працював у нашому навчальному закладі. За цей час він успішно захистив кандидатську дисертацію (1956 р.), отримав вчене звання доцента (1961 р.).

На будь-якій ділянці дорученої йому справи: старший викладач, заступник директора з навчальної та наукової роботи, декан, завідувач кафедри – завжди все робив відповідально і з любов'ю. Найбільш повно проявились його педагогічні та організаційські здібності на посаді декана фізико-математичного факультету, де впевнено, мудро і зважено, як і належить справжньому господарю, він пропрацював двадцять років. Маючи значний арсенал засобів виховного впливу на студентів, він вмів, по-батьківськи використовувати владу декана.

У всій своїй діяльності В.С. Кролевцев знаходив активну підтримку і схвальний відгук тодішнього ректора інституту – вченого-математика В.М. Костарчука. Спільна робота двох однодумців згодом привела математичний факультет в ряд найсильніших в Україні.

Віддавши Чернігівському педінституту 50 років трудового

життя, В.С. Кролевцев і по сьогодні залишається в спогадах своїх учнів і послідовників.

Е.В. Рафаловський – канд. пед. наук, доцент, декан фізико-математичного ф-ту (1973-1998 рр.) згадує: Всеволод Степанович був людиною надзвичайно ерудованою. Крім точних наук захоплювався літературою, дуже багато читав. Мало хто, навіть з фахівців, міг посперечатися з ним у літературних питаннях. А особливим враженням його любив до рідного Чернігова: не було жодної вулиці, про яку б йому не було б відомо. Мажори добру пам'ять він безпомилково міг сказати, де вулиця знаходиться і що на ній розташовано. Інколи навіть обідню перерву використовував для того, щоб поїхати подивитися на нові вулиці і новобудови Чернігова.

А.В. Рудник – старший викладач, колега по роботі: знаю Всеволода Степановича дуже давно, ще з того часу, як він у школі №2 був математичний гурток.

Всеволод Степанович був високодуховною особистістю. Життєвим правилом для нього було керуватися почуттям честі у будь-якій ситуації. Думаю, що жоден його студент не зміг би сказати, що Всеволод Степанович це правило колихав порушив.

Все життя він був закоханий у свою дружину Оксану Семенівну – вчительку математики школи №2. Жили Кролевці у центрі міста по вулиці Кошобинського у власному будинку. Декому з чернігівців доводилось спостерігати зворушливу картину: уже старенькі, вони потихеньку йшли центром нашого міста, узявшись за руки. Смерть коханої дружини стала для нього великою трагедією.

І.П. Коваленко – канд. фізико-математичних наук, доцент, колишній студент В.С. Кролевця: мудра і виважена людина, він жив роботою і на роботі жив. І сьогодні пам'ятаю той студентський азарт, що панував на організованих за ініціативи Всеволода Степановича студентських олімпіадах. В азарті часто ми сиділи до ночі, шукаючи правильну відповідь. До ночі засиджувався з нами і наш задоволений декан.

Добра Вам пам'ять, дорогий Всеволоде Степановичу, незабутній Наш Декане!

Олена Яценко,
Станіслав Суярко

Літо зі смаком чорниці

Голова профбюро ППФ, Андрій Скульбіда, відомий не лише на своєму факультеті, але й за його межами. А цього літа він вписав своє ім'я і в хроніки Європи, адже хлопець мав змогу заробляти гроші шляхом збирання чорниці в Німеччині та подорожувати у вільний час чарівними німецькими містами.

Сьогодні європейські країни ваблять не лише туристів, а й бажаючих заробити. Ні для кого не є новиною, що українські студенти не рідко виїжджають на літні заробітки: а чим погано? Можна і світ побачити, і грошей отримати. Одним із таких сміливців цього року став Андрій. Студент він досить активний і енергійний, тому незнання німецької мови не зашкодило йому вирушити до чужої країни. За кордоном він бував і раніше, але так працювати довелося вперше.

- Ми працювали на фермі, навкруги ліс та ягідні плантації. Жили у будиночках розрахованих на чотирьох осіб. Умови життя нас влаштовували. Маю сказати, українським фермам ще далеко до німецьких! - Розповідає хлопець.

Разом з Андрієм ягоди збирали студенти із Чернігова, Ніжина, а також Росії, Білорусії, Польщі, Молдови та інших країн. Практично всі знали російську, тому проблем у спілкуванні не було.

Чорниця в Німеччині зовсім не така, як у нас: існує декілька видів. Найбільші кущі ростуть заввишки у зріст людини, а плодоносять ягодами розміром з вишню. Господар влаштовував екскурсії для гостей найкращими плантаціями, а потім частував випічкою та ягідним вином у власному ресторані.

У вихідні студенти виїжджали в місто. Бувало підвозив фермер, інколи добиралися потягом.

- Ми мали змогу брати на фермі велосипеди, та крутити педалі 14 кілометрів в одну сторону не дуже заманлива перспектива. Легше всього скористатися автостопом, тим паче,

що у німців не прийнято брати за таке гроші. Вони відвезуть тебе куди треба, навіть, якщо самим не по дорозі, - каже Андрій.

Разом з друзями хлопець відвідав чимало німецьких міст.

- Ми були в Берліні біля знаменитої стіни. До речі, про події Другої світової тут згадувати не люблять.

Ганновер запам'ятався великим магазином «Галерея», у якому навіть заблукали подружки Андрія. У цьому місті навкруги залізничного вокзалу проходить туристичний маршрут з різними історичними та архітектурними пам'ятками. Одна з найголовніших - статуя Ернста-Августа, якого ще називають «батьком німців».

Були у Німбурзі, Вальсроді, відвідали Бремен - батьківщину всесвітньовідомих бременських музикантів, які представлені там майже скрізь. Крім кам'яних статуй, ходять багато живих. Кидаєш їм монетку і вони починають рухатися. Бремен - місто-карнавал. І так кожного дня, окрім неділі. Це єдиний вихідний, коли вся країна «спить», головне заздалегідь купувати їжу, бо навіть магазини не працюють.

- Ми часто зустрічали росіян. Якось дівчата хотіли купити крем і довго намагалися англійською мовою й жестами пояснити це продавцю. А потім й вона не витримала і каже: «Та давайте вже російською!», - згадує хлопець.

Андрій розповідає, що ця подорож була для нього корисною школою самостійного життя.

Усім, хто прагне заробітку за межами країни, радить не боятися і сміливо їхати.

- Головне, - наголошує студент, - мати на меті не розваги, а прагнення заробити гроші. Розумно розраховувати кошти на їжу, бо можна напозичитися у господаря і опинитися боржником.

Отож, усе велике починається з малого. Досить мріяти, гайда підкорювати Європу! Адже все у наших руках!

Тетяна Лашук

Тиждень в англomовному середовищі

З 10 по 16 серпня біля п'ятдесяти студентів з різних кутків України взяли участь у спільному проєкті молодіжної організації «Шелтер+» і волонтерів Корпусу Миру під назвою «Республіка - демократія у дії».

«Республіка» - це англomовний табір університетського рівня, спрямований на розвиток навичок лідерства, командної роботи та креативності. Студенти мали можливість не лише спілкуватися й працювати з носіями англійської мови, а й вивчати історію, адже в основу

історичної рольової гри були покладені демократичні засади Стародавньої Греції 4-5 ст. до н.е.

Учасники табору відтворили стародавнє місто Афіни, створили уряд - асамблею, і упродовж дня будували коаліції та вносили пропозиції, які потім обговорювалися на засіданні.

Окрім різноманітних історичних завдань, студентам також були запропоновані заняття за вибором: кулінарія, мистецтво, журналістика, політика, міфологія. Оскільки суспільство стародавньої Греції надавало великого значення мистецтву та спорту, учасники табору брали участь у багатьох цікавих змаганнях та конкурсах: «Шоу талантів», Олімпійські гри, змагання з волейболу, бейсболу, гри у фрізбі. Після кожного насиченого й повного враження дня на учасників табору чекала розважальна програма: концерти, вистави, дискотеки або просто спілкування біля вогнища.

За тиждень перебування у таборі студенти не тільки багато чого навчилися, вони також отримали велике задоволення від гри, спілкування з новими друзями та гарно проведеного часу, що і було основною метою проєкту.

Завдяки успіху проєкту та за проханням учасників знову відвідати табір, організатори вже почали планування римської версії «Республіки», яка відбудеться наступного літа.

Олена Дегтяренко

Проспорт

До традицій нашого університету вже авійшло проводити спортивні змагання в рамках святкування Дня міста. Змагаються чотири команди: по одній з трьох гуртожитків нашого університету та команда викладачів. Захід має значний ажіотаж серед студентів, адже не кожного дня дається змога побачити викладачів на спортивній арені та ще й у боротьбі з вихованцями. Більше того, дружна сім'я гуртожитків підтримує представників своїх команд.

Висуваючи гасло: «Спорт для всіх!», організатори намагалися зробити програму різноплановою: від естафет для панянок, до багатирських конкурсів з армреслінгу та традиційної української забави - перетягування канату. На завершення ж глядачів порадували яскраві футбольні матчі.

Завжди цікаво бачити людей у нетипових ам-

Існує та викладачі змогли довести, що здатні не тільки навчатися й навчати, проводити дні й ночі за книжками, а ще й змагатися з різними видами спорту. Так уже історично склалося, що старше, але вічно молоде покоління домінує у таких протистояннях. Але цього року велику конкуренцію їм змогли скласти представники гуртожитку №4, де більшість студентів навчається на факультеті фізичного виховання. Особливо це стосується перлини змагань - футболу, перемогу в якому їм вдалося отримати в жорсткій, але рівній боротьбі. Гарний той тренер, який здатен передати більше змін своєму вихованцю!

Наприкінці заходу призерів за відчайдушні зусилля нагородили смачними подарунками, аби вони відновили сили, підняли собі настрій та відсвяткували завершення непересічного дня.

Та будь-який захід добігає кінця, але враження залишаються. Учасникам і глядачам довго буде що згадати. Безперечно, має бути місце у нашому існуванні й здоровому способу життя, що й досі є на власному прикладі учасники змагань. І як влучно підмітив проректор з виховної роботи Тимошенко Анатолій Григорович: «У нас нема переможених - одні переможці!».

Дмитро Мельниченко

**Вітаємо!
Вітаємо! Вітаємо!**

Почесною грамотою Чернігівської обласної державної адміністрації нагороджені:

**ТИМОШЕНКО АНАТОЛІЙ
ГРИГОРОВИЧ**
проректор з науково-педагогічної та виховної роботи Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г.Шевченка

**НЕГОВСЬКИЙ ІГОР
ВІКТОРОВИЧ**
проректор з науково-педагогічної роботи та господарських питань Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г.Шевченка

Почесною грамотою Чернігівської обласної ради нагороджені:

**СТЕЧЕНКО ТЕТЯНА
ОЛЕКСАНДРІВНА**
декан філологічного факультету, завідувача кафедри іноземних мов Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г.Шевченка

**СКОК МИКОЛА
АНДРІЙОВИЧ**
декан психолого-педагогічного факультету Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г.Шевченка

Почесною грамотою управління освіти і науки Чернігівської обласної державної адміністрації нагороджені:

**Дорошенко Тетяна
Володимирівна**
завідувача кафедри естетичного виховання

**Горчинський Сергій
Володимирович**
заступник декана технологічного факультету з навчальної роботи

**Левківський Василь
Миколайович**
завідувач кафедри економіки і менеджменту

**Бобир Світлана
Леонідівна**
завідувача кафедри педагогіки та методики викладання іноземних мов

Почесною грамотою Чернігівської міської ради та виконавчого комітету нагороджені:

Кеда Марина Костянтинівна
доцент кафедри всесвітньої історії, кандидат історичних наук, заступник директора Інституту історії з наукової роботи

Колесник Марина Олександрівна
доцент кафедри біології, кандидат педагогічних наук

Почесною грамотою управління освіти Чернігівської міської ради нагороджені:

Гаркуша Сергій Васильович - доцент кафедри педагогіки, психології та методики фізичного виховання;

Жара Ганна Іванівна - доцент кафедри біологічних основ фізичного виховання та спорту;

Богдан Ірина Миколаївна - спеціаліст II категорії навчально-методичного відділу;

Кулик Ірина Олександрівна - доцент кафедри педагогіки і методики викладання історії і суспільних дисциплін;

Полешко Вікторія Леонідівна - провідний методист Наукової бібліотеки.

Подякою Чернігівського міського голови нагороджені:

Рябінін Дмитро Михайлович
старший викладач кафедри професійної освіти та безпеки життєдіяльності;

Гринь Тамара Володимирівна
доцент кафедри дошкільної та початкової освіти.

Розкопки, розкопки і ще раз розкопки...

Ми повинні знати своє минуле, щоб певними кроками будувати своє майбутнє. Археологія – одна із найважливіших сходинок для вивчення минулого. Її ні в якому разі не можна оминути, бо саме вона дає нам речові докази і допомагає відтворити цілісну картину минулого. Людина, для якої археологія не тільки професія, а й покликання та хобі, Коваленко Володимир Петрович, завідувач кафедри історії та археології України люб'язно погодився розповісти нам про свої останні археологічні експедиції.

Традиційно Інститут історії, етнології та правознавства імені О. Лазаревського проводить кілька експедицій у рік, які є водночас і частиною навчального процесу. Бо для всіх студентів – істориків є обов'язкова археологічна практика, яка триває три тижні. Майбутні історики повинні знати і вміти розповісти «як з отих черепочків, кісточок і залізячок» можна отримати історичні джерела. Оце і має на меті археологічна практика. Вона відрізняється від педагогічної тим, що тут не просто тренуються майбутні науковці чи педагоги, а тим, що вони працюють із справжніми археологічними пам'ятками, кожна з яких є унікальною. Це вимагає постійної і попередньої підготовки до цих робіт.

Крім того, ми виконуємо завдання обласної адміністрації та НАН України з вивчення історії нашого краю, який був одним з найстаріших та наймогутніших в давні часи.

Так, саме на основі робіт нашої експедиції в минулі роки була відбудована фортеця в Батурині. Саме студенти нашого інституту були основною ударною силою, яка забезпечила вивчення і реконструкцію цієї фортеці. І от уже багато років, починаючи з 1995 року, ми працюємо і продовжуємо вивчати резиденцію І.Мазепи. Цього року ми продовжили роботи на території заміської резиденції І.Мазепи, яка виникла тоді, коли не було ні Петергофа, ні Петербурга, а в нас стояли кам'яні палаци. Ця заміська резиденція була європейського зразка. Одним з

найкращих досягнень є відкриття решток церкви в цій резиденції. Палацової церкви Воскресіння Господнього. Свідченням цього є те, що минулого року ми там знайшли великий килотний бронзовий хрест, а цього року – закладну керамічну дошку, яка дуже схожа на керамічну дошку на будинку колеґіуму в Чернігові, заснованого на кошти І.Мазепи, який вважається попередником нашого університету.

У Шестовиці ми продовжили роботи, які ведуться з 1998 року. Це розкопки найбільшого на наших теренах табору вікінгів, які були найманцями у війську київського князя. Це професійні східні вояки, які контролювали Чернігів, забезпечуючи цим зверхність київських князів. Цього року ми продовжували дослідження майданчи-

ка городища. Наша територія не має природного каміння, тому сама фортеця і всі замки були дерев'яні, і вони не збереглися до наших часів, як у Європі чи на Західній Україні. Але й наш народ має право на свою історичну забудову, тому ми плануємо відновити фортецю в Шестовиці. Знахідка цього сезону – це багате жіноче поховання, поховання скандинавки, в якому було знайдено десяток срібних прикрас, в давньоскандинавських орнаментальних стилях, що є рідкісним для цієї території. Це один з найцікавіших курганів за останнє десятиліття на території Східної Європи.

У Любечі, на завдання обласної адміністрації, ми цього року під керівництвом доцента нашої кафедри О.Веремейчик завершили

розкопки замкової гори, вже майже повністю розкопаної в 50-роках під керівництвом академіка Рибаківа. Планується почати відновлювальні роботи з відбудови фортеці часів Володимира Мономаха, який князував у Чернігові. Сподіваюся, що через рік ця пам'ятка буде відкрита для туристів.

Крім того, ми традиційно працювали на території самого Чернігова. Цього року наші студенти продовжували вивчення комплексу монастиря на території Троїцько-Іллінського заповідника. Іллінські печери і Троїцький монастир, який стояв на горі, з'єднував перехід на потужних кам'яних опорах, що вів знизу, із печер, на гору. Це збереглося в згадках і гравюрах того часу. Але саме існування цих опор лишалося довгий час проблематичним. Археологи з національного заповідника «Чернігів Стародавній» разом з нашими студентами під проводом Володимира Руденка знайшли ці опори. Ця знахідка має велике історичне значення для вивчення минулого нашого народу. Наше місто може стати не тільки центром історичного туризму, але і центром паломництва.

Катерина Агієнко

Новая реальность - «Безумие Чародея»

Их мир не поддается пониманию простого смертного... Их имена бывают слишком сложны для неподготовленного собеседника... Они - яркие личности и замечательные люди, даже несмотря на то, что некоторые из них - эльфы, орки и представители других рас. Ежегодно они, сильнейшие мира сего, собираются на свою битву, забыв о проблемах реальной жизни, об ее банальности. Ведь это - «Безумие Чародея» («БЧ»), мир, в котором мы - лишь гости.

Редакция «Универ.Сити» отыскала в стенах родной Альма Матер таких вот героев современности и решила пригласить их на своеобразные переговоры. Итак, знакомимся: представитель кендеров - Дугина Ольга; эльфы - Шеремет Надежда, орки - Шеремет Юрий.

Алира: Как правило, персонажи подобных ролевых игр выбирают себе созвучные имена. Выбрали ли вы себе такие? Имеют ли они скрытые для понимания простого смертного значения?

Оля: Да, имена выбираются в соответствии с источником, который является основой игры. Я на каждую игру выбираю новое имя. Например, когда была игра по Dragon Lance, была кендером Соней. Сейчас намечается игра по серии книг Панова «Тайный город», где у моего нового персонажа будет новое имя. В общем, это дело игрока: хочешь - выбирай персонажа из источника, хочешь - выдумай нового. Главное - хорошо воплотить этот образ в жизнь.

Надя: Цикл книг, по которым проходила игра, я прочитала еще лет десять назад. Была там любимая героиня, звали ее Аша. Это имя стало моим так сказать никнеймом с детских лет бурной фантазии ;) при игре его же и выбрала себе... Хотя по книге Аша была человеком, дитя доброго мага, а вот в игре моя Аша стала эльфийской чародейкой.)))

Знаю некоторых индивидуумов, которые живут в своем эльфийском (к примеру) мире, вот у них - да, имена имеют скрытый для понимания простого смертного смысл (даже им не всегда ясный).

Мой же имя созвучно Ash (так как авторы книг англоязычные представители мира сего), что ассоциировалось с леплом - по книге волосы у героини были пепельного цвета (где-то в 13-ть лет - чтобы соответствовать любимому персонажу - при покраске немого не дотянула до истинного пепельного, вышел просто блонд, иначе рисковала остаться вообще без шевелюры).

Юра: Это зависит от персонажа, в образе которого ты выходишь на игру. Если ты, к примеру, эльф - тогда выбор имени будет иметь для тебя значение. А, если ты - орк, - то выбор имени не имеет никакого значения, здесь важна только сила. Лично я, как и другие орки, выбрал имя из списка, который был принесен более опытным игроком.

Алира: С чего началась Ваша игра в «БЧ»?

Надя: Игра началась... со звонка друга в одиннадцатом часу июньского вечера - «Мы с тобой едем на ролевою игрушку! Оно будет через неделю. С костюмом разберемся, с персонажем - тоже, и со сборами и со всем остальным...» Учитывая даже то, что у меня через день после «БЧ» была намечена защита диплома, я сама вопила от радости, когда узнала, что ролеван игрушка будет происходить по сюжету моих любимых с детства книг!

Алира: Случались ли интересные случаи во время игры?

Юра: Больше всего мне запомнилось, как пленный «дракон» начал объедать наш лагерь. Приказывая, он съел все бутерброды и залил их полторалитровой бутылочкой воды. И даже после того, как мы его выгнали из плена, он долгое время не хотел уходить и просил еще чего-нибудь

поесть.

Алира: Существует ли какая-то вражда между представителями наций игры в реальной жизни?

Оля: НЕТ! Все личные отношения на время игры забываются. Полигон - не место для вендетты. Точно так же и после игры - никаких обид за то, что на ней произошло. Это было в другом мире и с другими персонажами, не забываете!

Алира: Как создаются костюмы и оружие для игры?

Оля: Самостоятельно. Естественно, игроки помогают друг другу: кто-то хорошо шьет, кто-то вышивает, кто-то делает оружие. А иногда бывает, что старые вещи, о которых вы и думать забыли, прекрасно подходят как элемент костюма.

Юра: Я бы даже сказал, что потом и кровью. Кровь - это реальность, так как пальцы прокалываешь иголкой достаточно часто, пока изготавливаешь костюм и оружие.

Надя: Нет, ну можно конечно и в ателю сдать. Главное, заранее знать, что ты хочешь, потому что мастер, не сталкивающийся с фантазией и ролевым движением, не поймет, что такое эльфийский прикид или орочья туника.

Алира: Существует ли какой-то определенный сценарий для той или иной игры? По какому принципу он прописывается?

Оля: Это дело мастеров. Они решают: или строго следовать сценарию, или прописать основные квесты, и дать игрокам свободу действий. Но на полигоне главный - это мастер. Это слово решающее и обжалованию не подлежит. Это называется мастерский произвол.

Надя: Но сам сценарий игры - это будто новая книга, продолжение существующей истории или ее отвлечение, основанное на уже написанном и с использованием все тех же персонажей.

Алира: Какие советы вы могли бы дать начинающим игрокам?

Оля: Для начала хорошо изучите источник и выберите персонажа. Продумайте всё - имя, характер, поведение, расовые отличия, костюм. Вы создаёте личность! Ознакомьтесь с правилами и сценарием игры. На полигоне попытайтесь полностью окунуться в атмосферу сказочного мира, превратитесь в своего персонажа. Живите его жизнью. Но если вы начинающий, не стоит сразу же лезть в гущу событий. Например, если вы уверены в своих бойцовских качествах, не лезьте в драки. (Игроки пытаются быть аккуратными, но никто не застрахован, что обладая непобедимым новинком не схлопочет деревянным мечом по макушке). В общем, расслабьтесь и получайте удовольствие от реальности нереального вокруг вас!

Надя: Не бойтесь окунуться с головой в мир сказки на пару дней, ведь наши будни скучны и банальны!

P.S. Для меня «БЧ» сыграло роковую роль в жизни - там я познакомилась с будущим мужем, которого очень люблю и по сей день.)

Юра: Если вы все же решили влиться в ролевое движение, вы должны осознавать то, что вы уничтожите свою печень, почки, и оставите в лесу трезвый рассудок. Вы начнете читать фантазии, играть в компьютерные игры и каждые выходные проводить в компании веселых и надежных «людей».

Вот такие они, наши герои. От себя хочется добавить, что никогда не нужно бояться чего-то нового. Наш мир полон разных реальностей, каждая из которых способна быть ярче предыдущей. Найдите себя не так уж и сложно! Пробуйте, экспериментируйте и тогда у Вас все обязательно получится!

Алира

Скажи індексу цитування твоїх статей, і я скажу тобі, який ти вчений

Довідка: Індекс цитувань — ключовий показник, що широко використовується в усьому світі для оцінки роботи дослідників і наукових колективів. Оцінює вплив вченого або організації на світову науку, визначає якість проведених наукових досліджень.

Імпакт-фактор (JCR) — показник цитування наукових журналів, що визначає їх інформаційну значимість. На сьогодні визнано, що імпакт-фактор журналу є одним з формальних критеріїв, за яким можна порівнювати рівень наукових досліджень у суміжних галузях знань. При присудженні грантів, висуванні на наукові премії (включаючи Нобелівську) експерти неодмінно звертають увагу на наявність у здобувача публікацій у журналах, охоплених JCR.

Засновник Інституту наукової інформації США Євгеній Гарфілд вперше в світі ввів індекс цитування, який визначає кількість посилань на ту чи іншу статтю. Індекс визначається для окремого автора, журналу, організації, навіть країни. Таким чином, можна об'єктивно встановити внесок відповідної структури у світову скарбницю знань. Це надзвичайно важливо для науки.

Учені уважно слідкують за індексом — для всього світу він є таким собі фактором значимості наукового результату. Наприклад, коли Джозефсон відкрив тунельний ефект, протягом року на його статтю було більше 500 посилань! Питання про те, чи присуджувати йому Нобелівську премію, вирішилось саме по собі. Це засвідчило об'єктивність мето-

ду. Отже, якщо стаття викликала більше 100 посилань, це ознака того, що вона має світове значення — до цього автора відносяться дуже серйозно.

Рейтинг країн за цитуваннями наукових праць за останні десять років:

1. США
2. Англія
3. Німеччина (726850 праць — 7692444 посилання — 10,58 посилання на одну працю)
18. Росія
25. Польща
41. Україна (42490 праць — 130500 посилань — 3,07 посилання на одну працю).

Рейтинг наукових організацій та університетів за цитуваннями з усіх дисциплін:

1. Harvard University (США)
2. University of Texas (США)
3. Товариство ім.Макса Планка
47. Російська академія наук
252. Московський державний університет
264. Польська академія наук
343. Universitat Autònoma de Barcelona (Іспанія)
536. Universidad de Chile (Чилі)
548. Словацька академія наук
607. Болгарська академія наук
667. Національна академія наук України (єдиний представник України, який потрапив у список з

понад 3 тис. установ світу).

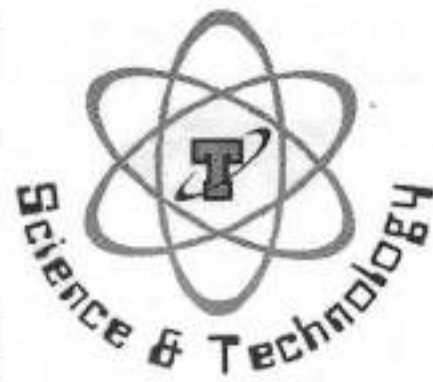
Недоліки Індексу цитувань, як критерію результатів наукової роботи:

- залежність від кон'юнктури: «мейнстрімні» роботи цитуються краще, ніж піонерські;
- індекс цитувань залежить не тільки від наукового рівня, але й від піар-активності вченого (конференції, контакти);
- тих, хто має наукове ім'я на Заході, цитують більше;
- критика помилкових робіт приносить немало цитувань;
- проблема співавторства;
- самоцитування: технічно важко його не враховувати;
- що робити з галузями, де в основному працюють колективи (експериментальна фізика) або з роботами вчених, які тривалий час підпадали під гриф «совсекретно»;
- на думку російського вченого Кирила Єськова масове використання індексу цитувань стало однією з причин занепаду наукової дискусії, оскільки будь-яке згадування опонента під час неї автоматично підвищує його індекс цитувань. Відповідно вигідно стало просто ігнорувати наукові погляди відмінні від власних, аніж боротися з ними.

Тож, чи можна вивести універсальні критерії наукової значущості того чи іншого вченого?

Запрошуємо до дискусії.

Підготувала
Марина Ольховик

Кіно, що варте уваги

64-й Канський кінофестиваль проходив у травні 2011 року. Головою журі основного конкурсу став американський актор Роберт Де Ніро. Фестиваль відкрився позаконкурсною новою роботою Вуді Аллена «Опівночі в Парижі». На думку організаторів, програма цього річного Канського кінофестивалю була однією з найрадикальніших за останні 30 років.

«Древо життя»: искусство сложно рассказать простую историю.

Золота пальмова гілка дісталася американському режисеру Терренсу Маліку за «космічну епопею або гімн», що має назву **«Древо життя»** і не рекомендується до перегляду дітям до 13 років. «Древо життя» - мистецтво складно розповісти просту історію. В основі сюжету чисті і безпосередні спостереження хлопчика за світом. Актори - Бред Пітт, Шон Пенн, Джесіка Честейн - зробили цю автобіографічну історію виразною і натхненною.

В основі сюжету - вічне питання вибору життєвого шляху. Перед очима 11-річного Джека - батько (Бред Пітт) і мати (Джесіка Честейн), символізують два шляхи: мати вчить сина доброті і безкорисливій любові, батько ж наполягає на пріоритеті своїх інтересів в житті. Батьки Джека різні люди, і кожен хоче донести до сина свою правду. Дійсність стає більш песимістичною, коли хлопчик зіткнувся з болем, стражданнями і смертю. Уроки для душі він знісе на воя життя (арілого Джека грає Шон Пенн). Повторимо крашу фразу про цей фільм: «Не можу сказати, що він мені подобається. Але це той фільм, який хотілося подивитися давно. Можливо все життя».

Гран-прі фестивалю розділили між собою турецький режисер Нурі Більге Сейлан за фільм **«Одного разу в Анатолії»** та брати Дарденн з Бельгії за стрічку **«Хлопчик на велосипеді»**.

Кращою актрисою визнано Крістен Данст (США) за фільм **«Меланхолія»**. Автор фільму - легендарний режисер - Ларс фон Трієр. Про що метру цікаво знімати кіно? На початку оповіді Земля гине від зіткнення з планетою «Меланхолія», після чого глядач зазирає в минуле напередодні катастрофи. Режисер розгортає історію двох сестер. У Жюстін - весілля, але чомусь вона безрадісна і впадає у меланхолію і байдужість, проте родичі від новини про кінець світу панікують шалено. Фільм вийшов артхаусним і стилістично неочікуваним від провокаційного Ларса.

Кращим актором названо француза Жана Дюжардена за фільм **«Артист»**. Умовним гаслом кінострічки можна вважати «Боротьбу традиції і новаторства». Сюжет нехитрий, та й не в ньому справа. Голівуд, 1927. Зірка німого кіно Джордж Валентин знаходиться в зеніті кар'єри. Однак поява звукових фільмів примусить глядача швидко забути про нього. Для молодшої статистики Пеппі

Міллер, навпаки, шлях до слави тільки розпочав. Ускладнено тільки цей шлях коханням до артиста Джорджа.

Режисер, який найбільше вразив журі своєю майстерністю - це даний Ніколас Віндінг Рефн. Фільм «Драйв» знято за однойменним романом 2005 року Джеймса Селіса. Найталановитішим сценаристом визнано Йосефа Седара (Ізраїль) за фільм «Примітка». В цьому кіно-творі повідає історію суперництва двох вчених, батька і сина, котрі працюють в Єврейському університеті Ієрусалиму і претендують на одну і ту ж премію. Свого часу Йосеф Седар двічі був номінований на премію американської кіноакадемії «Оскар» - із фільмами «Багаття» і «Біфор».

І, насамкінець, новина, присяжна із патрістичних міркувань: Золота пальмова гілка за короткометражний фільм була присуджена фільму «Крос», режисером якого є талановита молода українка Марина Врода.

Не менш цікаві фільми цього фестивалю, які, на нашу думку, варто подивитися:

- «Меланхолія» (Melancholia), режисер Ларс фон Трієр.
- «Блєна», режисер Андрій Звягінцев.
- «Артист», режисер Мішель Хазанавічус.
- «Північ у Парижі», режисер Вуді Аллен.

Підготувала
Марина Каранда

«Фотографія – зображення світу таким, яким я його бачу» Віктор Черкас

Віктор – студент магістратури філологічного факультету нашого Університету. Завдяки йому найважливіші моменти нашого студентського життя ми можемо потім побачити на чудових знімках. Для нього кожний репортаж – це щось нове, неочікуване. «Ти щоразу розкриваєшся, чогось вчишся, а це – найголовніше» – каже Віктор. Особливими для фотографа є зйомки на плівку, адже ця атмосфера, процес є надзвичайними і результатом, який завжди є неспікуватим.

Коли почалось твоє захоплення фотографією?

В класі, мабуть. 10-му взяв у свого батька старий радянський «Зеніт» і почав фотографувати, експериментувати на плівку. Згодом, це юнацьке захоплення переросло в щось вже набагато більше. Через певний час, коли мені було років 18, в мене з'явилась своя техніка – з цього моменту це стало чимось більшим ніж хобі.

Чим цікавий для тебе процес фотозйомки?

Мені завжди подобалось робити красиві пейзажні знімки та портрети. Якщо це знімок природи – це не повинно бути нерухомим, неживим кадром, там повинен бути рух, це може бути осінь, падаючий листок, що падає; подія, вітер, який колиє дерева. А портрети цікаві тим, що вони насправді, індивідуальні. Робити портрети мені подобалось набагато більше, адже це, по-перше, відкриває мої можливості показати людину, розкрити її справжню, по-друге, все залежить і від самої моделі, її бажання, артистичності.

Що більше подобається – чорно-білі або кольорові фото?

Чорно-білі фото – це те, що буде завжди зрозумілим кожному. Це фото, яке за умови його професійності, буде завжди актуальним. Радість, тіта, захват, розчарування – завжди буде головним, емоції загалом. Емоції – ось що головне. Властивість коштувати весь колорит події лише в двох кольорах – чорному та білому.

Яка зйомка тобі запам'яталась найбільше?

Це, мабуть, остання весільна зйомка, тому що парі заохочили було просто надзвичайно. Люди настільки душевні, що це одразу знімає фото, надає йому сенсу. Було багато драматичних, романтичних моментів і, що головне, все це було дуже природно.

З чого повинна почати людина, яка хоче навчитись фотографувати?

З інструкції до фотоапарату, з найпростіших речей. Наприклад, що таке діафрагма, як повинна змінюватись швидкість – це базові знання, які надзвичайно необхідні.

Чи плануєш пов'язати своє життя з цією справою?
Насправді, перш за все, я прагну стати професіоналом у цій сфері, в якій я навчаюсь – педагогікою.

Спілкувалась Анастасія Прохоренко

Пациенту пересадили трахею, выращенную из его собственных стволовых клеток

36-летнему больному, страдающему трахеальным раком, пересадили трахею, выращенную в лаборатории из его собственных стволовых клеток. Проведенная в Швеции операция стала первой подобной трансплантацией, которой сопутствовал успех.

По словам врачей из больницы при Каролинском университете в Стокгольме, пациент чувствует себя хорошо и в скором времени полностью восстановится. Раковая опухоль последней стадии почти полностью заблокировала его трахею, и никаких других способов лечения, кроме пересадки ему донорского органа, медицина до сих пор предложить не могла.

Имплантат позволил слепым читать

Впервые после нескольких лет слепоты один из испытуемых чипа читает свое имя. Чипы-имплантаты с 1520 микрофотодиодами позволили ослепшим пациентам различать повседневные

Достижения науки, техники, культуры

объекты и читать крупные надписи. О впечатляющем успехе сообщили доктор Эберхарт Цреннер из университета Тюбингена и возглавляемая им немецкая компания Retina Implant. Аппарат прошел многолетние клинические испытания на 11 пациентах с дегенерацией клеток в сетчатке. Теперь пришла пора подвести итоги. Действенность имплантата отличалась у разных людей, но большинство оказались в состоянии выделять яркие объекты в поле зрения, а некоторые, даже читать.

Быстрозаряжаемый аккумулятор
Американские ученые сделали изобретение, которое способно вернуть мировую экономику. Планета откажется от бензиновых двигателей и полностью перестроит энергетику. Экология улучшится, но все это потребует многотриллионных инвестиций. Фантастика? Но в истории человечества подобное случалось не раз. На этот раз нашу жизнь может изменить изобретение ученых из Массачусетского технологического института (МТИ) - быстрозаряжаемый аккумулятор.

Страна, которая первой внедрит в жизнь основанные на этой технологии новаторские машины, имеет все шансы стать мировым лидером. И первой выйдет из нынешнего экономического кризиса. Конечно, если не помешают конкуренты.

Представьте себе такую картину: на трассе Москва-Санкт-Петербург через каждые 150 км расположены «розетки», к которым лишь на несколько минут подключаются электромобили и мчатся далее, не загрязняя атмосферу вредными выхлопами. Можно даже придумать шетки, как в обычных генераторах, чтобы заряжаться не прекращая движения. Про зарядку мобильных и ноутбуков за считанные секунды можно и не говорить - это будет уже через два года.

Женщины признали неспособными хранить тайны дольше 48 часов

Британские исследователи установили, что женщины в среднем способны хранить чужие тайны в течение 47 часов 15 минут, пишет газета The Daily Telegraph. К таким выводам ученые пришли, опросив 3000 жи-

телей Соединенного королевства в возрасте от 18 до 65 лет.

Чаще всего чужие секреты рассказывают бойфрендам, мужьям, лучшим друзьям или матерям. При этом девять из десяти опрошенных считают себя абсолютно надежными хранителями секретов, потому что рассказывают их людям из «другой социальной группы».

Чаще всего девушки нарушают молчание при личном общении, при телефонном разговоре или с помощью SMS.

Основными причинами, по которым женщины не могут хранить секреты, они называют «непреодолимое желание проговориться» (оно возникало у 30 процентов опрошенных) и желание «сбросить» чужую тайну как тяжелую ношу.

Раскрыв чужие секреты, рассказываются примерно две трети женщин. А 27 процентов опрошенных признались, что уже на следующий день забывают о том, что нарушили обещание молчать.

Стремление быть счастливым нависит над психикой человека

К неожиданным выводам пришли исследователи из Йельского университета в США, из американского Университета Денвера и из Еврейского университета в Иерусалиме. Ученые выяснили, что само счастье или стремление к нему может привести к негативным изменениям в психике и даже к сокращению срока жизни.

Ученые провели целый ряд исследований, которые подтвердили, что счастье — скорее негативный фактор для человека. Например, они выяснили, что люди, которых в детстве характеризовали как радостных и беззаботных, живут в среднем меньше, чем их более угрюмые товарищи.

Исследователи уверены, что переполненность ощущениями счастья — это проблема. Высокая степень этого чувства делает людей одурманенными — они становятся более беспечными и склонными к риску. Счастье их в буквальном смысле ослепляет. А за риском, как известно, следуют и неприятности, которые могут повлиять на продолжительность жизни человека.

Вдобавок под счастьем порой подразумевается умение быстро забывать негативные эмоции. А что такое эти эмоции? Это отрицательный опыт. Если его забыть, то человек опять наступит на те же грабли, что способно привести к трагическим последствиям.

Интересно, что исследователи уверены: если человек счастлив, то его умение творчески мыслить уменьшается. В связи со всем этим ученые советуют: прекратите волноваться о том, что вы должны быть счастливы, это вам и принесет в конечном счете настоящее счастье.

Видання Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка, студентського профкому та профкому викладачів

Виходить щоквартально

Ресстраційне свідоцтво серія ЧГ №487-136 Р

**Редакційна колегія:
Коновальчук Марина
Ольхових Марина
Прохоренко Анастасія
Чугай Ірина**

**Адреса редакції:
к.м. 405-А,
вул. Гетьмана Полуботка, 53
м. Чернігів, 14013
тел./факс (0462) 677414
e-mail: Univer-city-chdpu@mail.ru**

**Редакція залишає за собою право
редагувати та скорочувати
матеріали.
За достовірність матеріалів
та рекламних оголошень
відповідають автори**

**Оригінал-макет виготовлено на базі
редакції.
Макетування та дизайн:
Сергій Шемендюк**

**Віддруковано
Видавництво «Десна Поліграф»
Друк офсетний
Обсяг 4 друк. арк.
Наклад 600**